

Moja odborná prax v Londýne

Obchodná akadémia, Kukučínova 2, Trnava

Ročník: štvrtý

Trieda: 4. E

Školský rok: 2019/2020

Učiteľka odbornej praxe: PaedDr. Ing. Tatiana Škodová, PhD.

Odborná prax realizovaná v spoločnosti: **Premier Inn Ealing**
22-24 Uxbridge Road
Ealing
London W5 2SR

Termín: 13. – 26. 10. 2019

Abstrakt: V čase od 13. do 26. októbra som sa zúčastnila odbornej praxe v Londýne spolu s ďalšími 14 ľuďmi z našej školy. Ubytovaní sme boli v hosťovských rodinách, čo nám umožnilo zlepšiť si našu komunikáciu v angličtine. Ja osobne som pracovala v hoteli Premier Inn Ealing, kde som vypomáhala v reštaurácii i na recepcii. Mala som možnosť zoznámiť sa s ľuďmi z rôznych kútov sveta a vidieť veci, ktoré sa učíme na hodinách v reálnom pracovnom prostredí. Počas celých dvoch týždňov som spoznala mesto, naučila sa orientovať pri presunoch po Londýne a vyskúšala si slobodný, i keď trochu uponáhľaný život vo veľkomeste. Stala som sa viac otvorenejšou k ľuďom z iných kultúr, získala nové zručnosti a čo je najhlavnejšie, skúsenosť, ktorú mi už nik nevezme.

Kľúčové slová: Skúsenosť. Multikulturalismus. Sebavedomie. Zručnosti. Vďačnosť.

V októbri tohto roku som mala možnosť zúčastniť sa odbornej praxe Erasmus v Londýne. Bola som vybratá spomedzi viacerých študentov, keďže nás mohlo ísť teraz na jeseň iba 15. Ešte stále mám pred očami hrôzu a strach, ktorý som mala z pohovoru. Vôbec som nevedela, či to zvládnem, avšak jedným som si bola istá. Vedela som, že to naozaj skúsím a že už len to, že si napíšem motivačný list a pripravím sa na ústny pohovor, mi veľa dá. Nakoniec ma vybrali a keď som svoje meno uvidela ráno na tom dlho očakávanom papieri, bola som šťastím celá bez seba. Dokázala som to.

A tak som 13. októbra nielen s veľkými kuframi ale aj očakávaniami pristála na letisku Stansted, London. Veľmi som sa tešila, no predsa len mi na dvere zaťukali aj obavy. Slovenčinu som mala predsa nechať v zásuvke doma a naplno vytiahnuť angličtinu. Zistila som však, že tieto moje obavy boli úplne zbytočné. No ale kto by sa nebál, keď sa zrazu pred ním otvoril celý svet a dostal obrovskú príležitosť skúsiť si, či je vôbec schopný to ustáť?

Náš let našťastie prebehol bez akýchkoľvek komplikácií a pristáli sme dokonca v predstihu. Problémy však nastali pri presune z letiska k ADC College, ktorá nám túto prax vybavila. Ostali sme zaseknutí na diaľnici kvôli nehode len pár desiatok metrov od nás. Mohli sme sa hnevať, ale brali sme to skôr ako neskutočné šťastie, že sme sa k ADC dostali živí a zdraví.

Vtedy sme sa prvýkrát stretli s našou novou rodinou – milým manželským párom – Florence a Paulom. Počas celého nášho pobytu sme sa u nich cítili veľmi príjemne. Ich domov bol vždy čistý a stále sa o nás zaujímali. Boli večery, kedy sme konverzovali naozaj o všetkom – od boxu až po to, ako sa krája mango a veľa sme sa nasmiali. Som veľmi vďačná, že som mala možnosť bývať akurát u nich a spoznať ich trochu viac, pretože od každého z nich som sa niečo naučila. Florence pracovala ako zdravotná sestra a i napriek tomu, že jej práca bola časovo náročná, milovala ju celým srdcom a bola pre ňu niečím, čo ju každé ráno ťahalo z postele. Paul mal zase veľmi nákazlivý smiech a skvelý zmysel pre humor.

K čomu sa musím taktiež vyjadriť, je moja skvelá práca v hoteli Premier Inn Ealing. Je to trojhviezdičkový hotel s personálom asi z každého kúta sveta, vo veľmi pekne pôsobiacom prostredí. Navždy budem spomínať na mojich skvelých kolegov, s ktorými som sa veľmi rýchlo zoznámila a ktorí ma medzi seba bez problémov začlenili. Práve táto práca mi vo veľkom zmenila pohľad na ľudí z úplne odlišných krajín od tej našej. Zistila som, že aj napriek tomu, že každý tam mal inú farbu pleti, bol iného vierovyznania, či mal úplne iné hodnoty, všetci sme so boli rovní a úplne narovnako potrební na fungovanie celého hotela. Vypomáhala som

v hotelovej reštaurácii a keďže moja pracovná doba začínala o ôsmej, podávali sme raňajky. Nevyhnutnosťou pri práci s ľuďmi je komunikácia, ktorú som si precvičila na sto percent. Hostí sme museli obslúžiť, pomôcť im, ak niečo nevedeli nájsť a neustále sa ich pýtať, či niečo nepotrebujú. S niekoľkými som sa dokonca porozprávala aj o Slovensku, a čo som bola prekvapená, mnohí ho poznali. Väčšinou síce ešte ako Československo, ale aj to sa ráta.

Mojou pracovnou náplňou bola ale administratíva. Vždy po dokončení obsluhovania a uprataní reštaurácie, som sa presunula na recepciu k počítaču. Za úlohu som mala prejsť databázy hostí, ktorí mali v daný deň prísť na check-in a skontrolovať dôležité údaje. Z týchto hostí som si potom mohla napísať zoznam desiatich a pustila som sa do vytvárania uvítacieho listu pre každého z nich. Následne som ich vytlačila a konečne prišla najzábavnejšia čas. Všetky dokumenty som poroznášala po izbách aj s drobnosťami v podobe sladkostí. Keďže hotel mal 8 poschodí a asi okolo 1000 izieb, chvíľu to zabralo, no mne to nevadilo. S kartičkou, ktorá mala prístup do všetkých miestností v hoteli, som sa cítila veľmi dôležite a zodpovedne. Bola som veľmi vďačná za dôveru, ktorú vo mne mali. Práca na recepcii zahŕňala aj odhlasovanie hostí, ktorí odchádzali späť domov. Ďalej som pracovala s faktúrami hostí a kontrolovala, či sedia údaje a sumy.

Veľmi pekný zážitok mám aj z posledného týždňa, kedy sa začali všetci pripravovať na Halloween. Fúkala som balóny pre deti, pripravovali sme aj rôzne limonády, väčšinou červené, aby pripomínali krv a spravili výzdobu. Toto sa mi na hoteli páčilo najviac. Pre hostí robili veľmi veľa vecí navyše a všetci sa k sebe správali ako jedna veľká rodina.

Aby som celý svoj dvojtyždňový pobyt v Londýne nejako zhrnula, chcela by som napísať, že si neskutočne vážim príležitosť, ktorú sme dostali. Príležitosť vyskúšať si cestovať po meste, vidieť ten rýchly ale veľmi zaujímavý spôsob života ľudí okolo a aspoň na chvíľu sa tváriť, že medzi nich patríme. Touto praxou som určite veľa získala. Najmä teda obrovskú skúsenosť, ktorú mi už nik nevezme, ale aj určitú samostatnosť a nezávislosť. Taktiež ma to naučilo väčšej otvorenosti a porozumeniu k ľuďom, o ktorých by sa mi ani nesnívalo, že sa stanú mojimi priateľmi. Videla som na vlastné oči mnoho z vecí, o ktorých sa učíme v škole a s niektorými som aj pracovala. Prioritou však pre mňa bolo zlepšiť komunikáciu v angličtine. Veľa som komunikovala v robote, doma, s ľuďmi na ulici, hocikedy som mala šancu. Preto si myslím, že sa mi to podarilo. Zbavila som sa strachu otvoriť pusu a vybaviť si niečo sama. Ďakujem Erasmu +, že dáva mladým ľuďom šancu dokázať si, že na to majú.

Prílohy

Príloha A Obrázky z praxe

Obr. 1 Moja práca na recepcii

Obr. 2 Naša hosťovská rodina

Obr. 3 Premier Inn Ealing

Obr. 4 Spoznávanie mesta